

امام خمینی: روضه سیدالشهدا برای حفظ مکتب سیدالشهدا است. آن کسانی که می‌گویند روضه سیدالشهدا را نخوانید اصلاً نمی‌فهمند مکتب سیدالشهدا چه بوده و نمی‌دانند این گریه‌ها و روضه‌ها حفظ کرده این مکتب را... حرف سیدالشهدا حرف روز است همیشه حرف روز است... و مکتبی تا پایش سینه‌زن نباشد، گریکن نباشد، تا پایش توی سر و سینه‌زدن نباشد حفظ نمی‌شود. (صحیفه نور، ج ۸)

شهید مطهری: حسین بن علی علیه السلام یک روح بزرگ بود و یک روح مقدس بود، اساساً روح که بزرگ شد تن به زحمت می‌افتد، آن تنی که در زیر سم اسب‌ها لگدمال شد جریمه یک روح بزرگ بود، جریمه یک حماسه، جریمه حق پرستی، آن اتفاق، جریمه روح شهید بود. (حماسه حسینی، ج ۱)

علامه جعفری: شهادت امام حسین علیه السلام با عظمت‌ترین شهادت است که در تاریخ بشر بروز کرده است، زیرا او با شناخت همه ابعاد و امتیازات زندگی و توانایی بربر خرداری از آنها دست از زندگی شسته است. (امام حسین شهید فرهنگ پیشرو انسانیت، علامه جعفری)

آیت‌الله خامنه‌ای: در باب عاشورا آنچه که عرض می‌کنم - البته یک سطر از یک کتاب قطور است - این است که عاشورا یک حادثه تاریخی صرف نبود، عاشورا یک فرهنگ، یک جریان مستمر و یک سرمشق دائمی برای امت اسلام بود. حضرت ابی‌عبدالله علیه السلام با این حرکت که در زمان خود دارای توجیه عقلانی و منطقی کاملاً روشن بود یک سرمشق را برای امت اسلامی نوشت و گذاشت. این سرمشق فقط شهید شدن هم نیست یک چیز مرکب پیچیده و بسیار عمیق است. سه عنصر در حرکت حضرت اباعبدالله وجود دارد: عنصر منطق و عقل، عنصر حماسه و عزت و عنصر عاطفه... (در دیدار با مبلغان حوزه‌های علمیه سراسر کشور در آستانه محرم)

آیت‌الله جوادی آملی: خون حسین بن علی علیه السلام در عاشورای ۶۱ هجری در گوشه‌ای دور افتاده از سرزمین عراق یعنی کربلا هدر نرفت بلکه به اراده پروردگار عالم همه قطرات آن به پیکره عالم اسلام تزریق شد و همان است که هر سال طنین «هل من ناصر ینصرنی» امام حسین را در گوش جهانیان زمزمه می‌کند و ملت‌های مسلمان و گاه غیرمسلمان را به جوش و خروش وامی‌دارد. □

چقدر سرخ...

چقدر سرخ و سپید و نجیب می‌خندد
چقدر سرخ و... ولیکن عجیب می‌خندد
زمان گریه دو چشمش دوا بر باران‌زا
زمان خنده به شکلی غریب می‌خندد
زمان گریه، اناری ست دانه‌دانه، زلال
زمان خنده، درختی که سبب می‌خندد
به روی پیکر خود چون سری ست سر در خود
به روی نیزه چه سان دل‌غریب می‌خندد
چو عاشقی که دهن تا کلو پر از خنده‌ست
چو عاشقی که به روی حبیب می‌خندد
به روی خاک چه «خذ التریب»^۱ معجون است
به روی نیزه چه «شیب الخضیب»^۲ می‌خندد
رسیده است به محبوب خود، ولی انگار
هنوز هم به زبانی غریب می‌خندد...
«مهدی رحیمی»

۱. او. بخش‌هایی از زیارت ناحیه مقدسه

انقلاب جهانی

سر پرسی سایکس (خاورشناس انگلیسی):
حقیقتاً آن شجاعت و دلوری این عده قلیل به
درجای بوده است که در تمام این قرون
متمادی هرکس آن را شنید بی اختیار زبان به
تحسین و آفرین گشود.

فریدریک جمن: درس امام حسین و هر قهرمان
شهید دیگری این است که در دنیا اصول ابدی
عدالت و ترحم و محبت وجود دارد که
تغییرناپذیرند و هم‌چنین می‌رساند که هرگاه
کسی برای این صفات مقاومت کند و بشر در راه
آن ایستادگی کند آن اصول همیشه در دنیا باقی و
پایدار خواهد ماند.

توماس ماساریک: گرچه کشیشان ما هم از ذکر
مصائب حضرت مسیح مردم را متأثر می‌سازند
ولی آن شور و هیجانی که در پیروان حسین یافت
می‌شود در پیروان مسیح وجود ندارد و گویا
علتش این باشد که مصائب مسیح در برابر
مصائب حسین مانند پر کاهی است در مقابل
کوهی عظیم.

کشته شدن حسین مانند هر کشته‌شدن، یک
فاجعه بود اما فاجعه‌ای استثنایی و بعد از
چهارده‌قرن یک مؤرخ بی‌طرف آن فاجعه را به
شکل یک کوه طولانی و مرتفع می‌بیند که فاجعه
جنگ‌های دیگر در پشت آن پنهان و به چشم
نمی‌رسد بزرگ‌ترین علتی که این قضیه را
عظمت بخشید این بود که نه تنها برای حفظ
جان صورت نگرفت که گردانندگان آن جان خود
را نیز بر سر هدفشان نهاد. □

منابع

۱. کورت فریشتر، حسین شهید فرهنگ پیشرو انسانیت، ص ۳۷۸.
۲. فرهنگ عاشورا، جواد محدثی.
۳. واقعه عاشورا و پاسخ به شبهات، علی‌اصغر رضوانی

خونریزی می‌کرد، آنها می‌گفتند «چه می‌بغی می‌دهی؟» اما یاران حسین می‌گفتند «ما با تو هستیم اگر هفتاد بار کشته شویم باز می‌خواهیم در رکابت بچنگیم.»

احمد محمود صبحی: اگر چه حسین بن علی در میدان نظامی یا سیاسی شکست خورد اما تاریخ هرگز شکستی سراغ ندارد که مثل خون حسین به نفع شکست‌خوردگان تمام شده باشد، خون حسین حکومت اموی را ساقط کرد و ندای خونخواهی او فریادی شد که تخت‌ها و حکومت‌ها را به لرزه درآورد.

گیبون (مورخ انگلیسی): با آن‌که مدتی از واقعه کربلا گذشته و ما هم با صاحب واقعه، هم‌وطن نیستیم مشکلاتی که [امام] حسین تحمل کرده احساسات سنگ‌دل‌ترین خواننده را برمی‌انگیزد، چندان‌که یک نوع عطوفت و مهریانی نسبت به آن حضرت در خود می‌یابد.

طنطاوی (دانشمند و فیلسوف مصری): داستان حسین، عشق آزادگان را به فداکاری در راه خدا برمی‌انگیزد و استقبال مرگ را بهترین آرزو به شمار می‌آورد چندان‌که برای رسیدن به قربان‌گاه بر یک‌دیگر پیشی جویند.

به ظاهر، عاشورا در محدوده کربلا اتفاق افتاده و به ظاهر جمعیت کمی که به رهبری امام حسین علیه السلام برای مقابله با حکومت برخاسته بودند شکست خوردند، اما منصفانه که بنگریم شور این انقلاب از ریزگارهای تفتیده کربلا آغاز شد و به یکباره تمام جهان را در بر گرفت و این معنی سخن امیرمؤمنان است که فرمود «للحق دولة و للباطل جولة؛ برای حق دولت و استمرار است و برای باطل جولة و نمایش زودگذر» و امام حسین و یارانش تفسیر عینی این آیه از قرآن بودند که «چه بسا گروه اندکی بر گروهی بسیار غلبه کنند به اذن خداوند» (بقره، ۲۴۹)

جملاتی که می‌خوانید سخنان بزرگانی از عرصه ادب و سیاست و... است که درباره واقعه کربلا و امام حسین علیه السلام بیان کرده‌اند.

چارلز دیکنس: اگر منظور [امام] حسین جنگ در راه خواسته‌ای دنیایی بود من نمی‌فهمم چرا خواهران و زنان و اطفالش به همراه او بودند؟ پس عقل چنین حکم می‌کند که او فقط به خاطر اسلام، فداکاری خویش را انجام داد.

مهاهما گاندی: من زندگی [امام] حسین، آن شهید بزرگوار اسلام را به دقت خوانده‌ام و توجه کافی به صفحات کربلا نموده‌ام و بر من روشن شده است که اگر هندوستان بخواهد یک کشور پیروز گردد باید از سرمشق [امام] حسین پیروی کند.

آنتوان بارا: اگر حسین از ما بود در هر سرزمینی برای او برقی برمی‌افراشتیم و در هر روستایی منبری برپا می‌کردیم و مردم را با نام حسین به مسیحیت فرا می‌خواندیم.

جرج خرداق (دانشمند و ادیب مسیحی): وقتی یزید مردم را تشویق به قتل حسین و مأمور به

